

HØGSKOLEN I SØR-TRØNDELAG

Høgskoleadministrasjonen

NOTAT

TIL: Høgskolestyret	Dato: 12.12.2006
FRA: Høgskoledirektøren	Arkiv:
	HS-sak: 078-2006

SAK: HS 078-06 Nærmere regler om bedømmelse av undervisnings- og forskerstillinger

Tidl. sak(er): 056-2006

Vedlegg:

1. Saksframlegg og vedtak i HS-sak 056-2006
2. Avdelingsstyresak 032/2006 fra Avdeling Trondheim økonomiske høyskole
3. Forskrift om ansettelse og opprykk i undervisnings- og forskerstillinger

Forslag til vedtak:

Pkt. 2 i vedtaket i sak 056-2006 oppheves. Pkt 1 i vedtaket forblir uendret. Vedtaket i sak 056-2006 blir etter dette som følger:

Ved tilsetting i stillinger som høyskolelektor, førstelektor, førsteamanuensis, dosent og professor skjer oppnevning av sakkyndige i samsvar med de til enhver tid gjeldende bestemmelser i forskrift om ansettelse og opprykk i undervisnings- og forskerstillinger.

Det gjøres følgende presiseringer og tillegg til forskriften:

- *Ved tilsetting i stilling som høyskolelektor er normalordning at minst en av de sakkyndige har kompetanse på førstestillingsnivå. En av de sakkyndige kan ha tilknytning til egen institusjon.*
- *Ved tilsetting i førstestillinger, hvor samtlige søkere har dokumentert godkjent kompetanse, kan kravet om professorkompetanse i sakkyndig utvalg fravikes.*
- *Ved tilsetting i stilling som stipendiat skal sakkyndig utvalg bestå av to medlemmer med kompetanse på førsteamanuensisnivå. En av de sakkyndige kan ha tilknytning til egen institusjon.*
- *Begge kjønn skal om mulig være representert i sakkyndig utvalg ved tilsettinger i alle undervisnings- og forskerstillinger.*

Innledning

Det vises til vedlagte saksframlegg og vedtak i saken som ble behandlet i møte 11.09.06. Avdelingsstyret på TØH har anmodet Høgskolestyret om å behandle saken på nytt. Studentrepresentant Raaen har også bedt om en nærmere avklaring på hvorvidt administrasjonens fortolkning av forskriften var korrekt da saken ble behandlet. Reksjonene på vedtaket går på to spesielt på to forhold:

- Forståelse og fortolkning av den sentrale forskriften.
- Konsekvenser av pkt. 2 i vedtaket om at det normalt skal stilles samme kvalifikasjonskrav ved tilsetting i førstestillinger og faglige toppstillinger som ved internt opprykk i stilling.

Forståelse og fortolkning av den sentrale forskriften.

Her er det to innspill som det er behov for å avklare:

1. Forståelse av forskriftens krav om enstemmig og utvilsom kompetanseerklæring ved opprykk til professorstilling.

Fra høgskolestyrerepresentant (Raaen) ble det i møtet og gjennom protokolltilførsel hevdet at saksnotatet baserte seg på en feiltolkning av forskriften. Hans fortolkning er at det er tilstrekkelig med en enstemmig kompetanseerklæring ved søknader om personlig opprykk til professor, men med ett viktig unntak: Førsteamanuenser og høyskolelektorer som i løpet av de siste seks årene har vært erklært professorkompetent ved egen eller annen norsk institusjon, kan tildeles opprykk uten ny vurdering så sant det foreligger en enstemmig og utvilsom kompetanseerklæring. Hvis det i uttalelsen er uttalt noen form for tvil, skal det foretas ny vurdering.

Høgskoledirektøren erkjenner at forskriften her kan gi grunnlag for noe usikkerhet. I følge departementet ved underdirektør Anders Trodal skal forskriften forstås slik at det kreves en enstemmig og utvilsom kompetanseerklæring ved tildeling av personlig opprykk til professor, uansett om dette skjer i forbindelse med søknadsbedømmelse på ledig stilling eller ved søknad gjennom den nasjonale opprykksordningen. Formuleringen i forskriftens punkt 15 som sier at "den sakkyndige komitéen må enstemmig erklære søkeren professorkompetent for at opprykk skal gis," må sees i sammenheng med punkt 12 i forskriften hvor det presiseres at "uttalelsen alltid skal gi uttrykk for om kompetanseerklæringen er enstemmig og utvilsom." Departementets begrunnelse for så strenge krav ved opprykksøknader er at det her foregår vurdering uten at det foreligger stillingsbetenkning og uten konkurranse fra andre søkere. Intensjonen er at det ikke skal hefte tvil om de vitenskapelige kvalifikasjonene ved personlige opprykk.

Fortolkningen av forskriften på dette punktet, slik det ble lagt til grunn ved forrige høgskolestyremøte, er således fra departementets side bekreftet som korrekt.

2. Kan HiST stille strengere og/eller lempeligere krav til sammensetning av sakkyndige komitéer ved tilsetting enn det forskriften krever i forbindelse med personlige søknader om opprykk?

I møtet 11.09.06 ønsket høgskolestyret, som normalordning, å stille noe strengere krav enn opprykksbestemmelsene i forskriften ved tilsetting i stilling som høgskolelektor ved at én av de to sakkyndige burde ha førstekompetanse.

Ved tilsetting i førstestillinger ble det gjort en lemping ved å fravike kravet om professor i kommisjonen de tilfeller hvor samtlige søkere kan dokumentere at de allerede har førstekompetanse. Begrunnelsen var ut fra hensiktsmessighetshensyn ved at det kan være

vanskelig å finne professorer til å sitte i kommisjoner og at bedømmelser ikke bør ta for lang lang tid).

TØH har i avdelingsstyresak 032/2006 reist tvil om legaliteten i vedtaket om å fravike kravet til én sakkyndig med professorkompetanse ved tilsetting i førstestilling.

Høgskoledirektørens vurdering er at man her ikke fraviker kravene i forskriften, fordi forskriften regulerer kravene til sakkyndige kommisjoner ved opprykk og ikke tilsetting. Ved tilsetting står styret noe friere til å fastsette egne regler. Den lempningen man her åpner for, kan avdelingene velge å benytte seg av eller la være. Den er tenkt brukt i situasjoner hvor man har svært få søkere og det ikke er tvil om den vitenskapelige og pedagogiske kompetansen til søkerne.

Konsekvenser av pkt. 2 i vedtaket om at det normalt skal stilles samme kvalifikasjonskrav ved tilsetting i førstestillinger og faglige toppstillinger som ved internt opprykk i stilling.

Avdeling TØH har bedt høgskolestyret vurdere dette vedtaket på nytt. Argumentasjonen fra TØH er spesielt knyttet til to forhold: HiST bør ikke ha strengere krav enn andre sammenlignbare miljøer ved tilsetting, og at det innenfor enkelte fagområder kan bli svært vanskelig å rekruttere personer til faglige toppstillinger dersom man skal stille krav om enstemmig og utvilsom kompetanse. Saken har også vært diskutert i møte med dekanene 06.12.06.

Styrets hovedbegrunnelse for sitt vedtak var at det ønsket at det som normalordning skulle være samme krav til vitenskapelig kompetanse ved ansettelse som ved personlige opprykk. Det ble også i møtet nevnt at man var redd for et "B-stempel" og at det var viktig å være eksplisitt i kravet til kvalitet ut fra høyskolens ambisjoner og strategier på lengre sikt.

Konklusjon

De vitenskapelige kvalifikasjonskravene ved tilsetting er regulert i forskriftens § 1 og er normen som de sakkyndige komitéene jobber etter i sine respektive fagmiljøer ved vurdering av søkere. Et tilsettingsorgan vil normalt ikke ha kompetanse til å overprøve en slik vurdering, men vil primært se til at det ikke er gjort saksbehandlingsfeil og at det er en grundig og troverdig argumentasjon knyttet til behandlingen av saken fra underliggende instanser.

Høgskoledirektørens erfaring er at det jamt over ikke foreligger føringer fra styringsorganene fra andre institusjoner om kvalifikasjonskrav ved tilsetting ut over det som framgår av forskriften. Verken Universitet i Oslo eller NTNU har lagt føringer som stiller like strenge krav ved tilsetting som ved personlig opprykk. HiST kan således gjennom sitt vedtak har lagt "lista" høyere ved tilsetting enn andre institusjoner og således brakt seg selv i en vanskelig konkurransesituasjon, noe som neppe var styrets intensjon med vedtaket.

Høgskoledirektørens anbefaling er at HiST innretter seg i tråd med det andre konkurrerende institusjoner gjør, og at dette hensynet veier tyngre enn det personalpolitiske ved at det eksisterer noe ulike krav til kvalifikasjoner ved tilsetting og ved opprykk.